

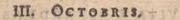
Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

Lippeloo, Zacharias Coloniae Agrippinæ, 1603

Vita S. Gerardi Abbatis: Ex Ea quam Gregorius Episcopus Tarracinensis, ad Gunterum Broniensem Abbatem conscripsit. Obijt anno Domini 958.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42787

Ía

17

2.

t)

r.

3

18

10

14

t,

d

IS

-5

0

-

1-

Sa

1-

-

.

.

10

-

1

10

Christianz militiz monachus nomen dederat, focijs fuis eam visionem aperuit; inuentaque eorum corpora digno martyribus honore sepeliri curauit. Quo comperto, gloriosus Dux Francorum Pipinus, adducta ad fe san-Ctorum corpora, splendide admodum hono- Ea Ecclesia rificeque in Ecclefia Colonienfi condidit. Po- hodie S. Cu-Aremò S. Anno lecundus Coloniensis Archie-niherti vopifcopus, anno Dominicæ incarnationis mil- nonis vitam lesimo septuagesimo quarto, quinto Nonas reperiet le-Octobris, ex loculis propter præcedentium i- Hor 4. Degnorantiam admodum vilibus (vt iple vir fan-cemb. ctus confignatis manupropria literis testatum Vide Tom. reliquit)transtulit.

VITAS. GERARDI ABBATIS: EX EA eins. quam Gregorius Episcopus Tarracinensis, ad In Martyr. *Gunterum* Broniensem Abbatem conscripsit. Rom. Notat. Obyt anno Domini 958.

71R Domini Gerardus claris quidena- tir. talibus illustris, sed morum viteque in- * Bromientegritate illustrior apud Stallerelbas Jem. Lomacesis territorij vicum, patre A Etantio ex 3.Octob. prolapia Haganonis Austrasioru Ducis, matre Patria o Electrude, quæ Stephani Tungrorum Episcopi Paretes eins. germana fuisse memoratur, procreatus est, Is à teneris vuguiculis pietatis studio mirè deditus, prauorum deuitans confortia, animum affiduis precibus, monitifq; falutaribus erudiebat:quæ, sacrarum ædium terens limina, illic à diuini verbi præconibus hauriebat.

Fa tempestare Comes Berengarius Namurins castri dominus hunc innenem in fine Comes in familiam censis castri dominus hunc iuuenem in sua af- comitis Besciuit samilia: eiusque opera magno rei sami- rengarij.

10. Annal. C. Baron. 00 *al. Gunthe-Yum ro Gon-

liaris

Eximie virardi.

ardus non militia tantum fed &confilio:prorfus vt ea propter precipuum apud Comitem & amicitiæ & familiaritatis locum obtineret. Eximia oris facundia, fingularis morum comitas, perspicax animi prudentia, mira in colloquijs suauitas, cateraque haud vulgares corporis animique dotes eum cunctis gratu reddebant: Comiti vero adeò charum vt ei præ ce-Quanti fece- teris difficiliora quaque magifque arcana comitteret. Lætabatur tanti viri conuictu & contubernio; raroque eum à sua præsentia abesse patiebatur. Hinc cum die quodam pro nobilium consuctudine cum suis venatum iret, è re fua arbitratus est fore, si hunc quoque sanctum virum secum educeret. Post eum igitur venandi laborem, cum iam prandendi hora Comité cum sua familia domum inuitaret, Gerardus spiritualia corporalibus anteponens, propinquam Bronij adije ecclesiam; quæ cum quibusdam prædijs adiacentibus ad ipfum fuccessione hæreditaria deuoluta erat . Cum hic esset vir Dei cœpit diuinis vacare contemplationibus, donec accersitus veniret sacerdos, qui diuina perageret mysteria. Dum verò longas nectit moras sacerdos, diuinitus sopore in eum irruente, didicit in visione à B. Petro Aposto-

rit eum Co mes Berengarius.

Calitus docetur oratorium conferuere.

Ruim B. An.

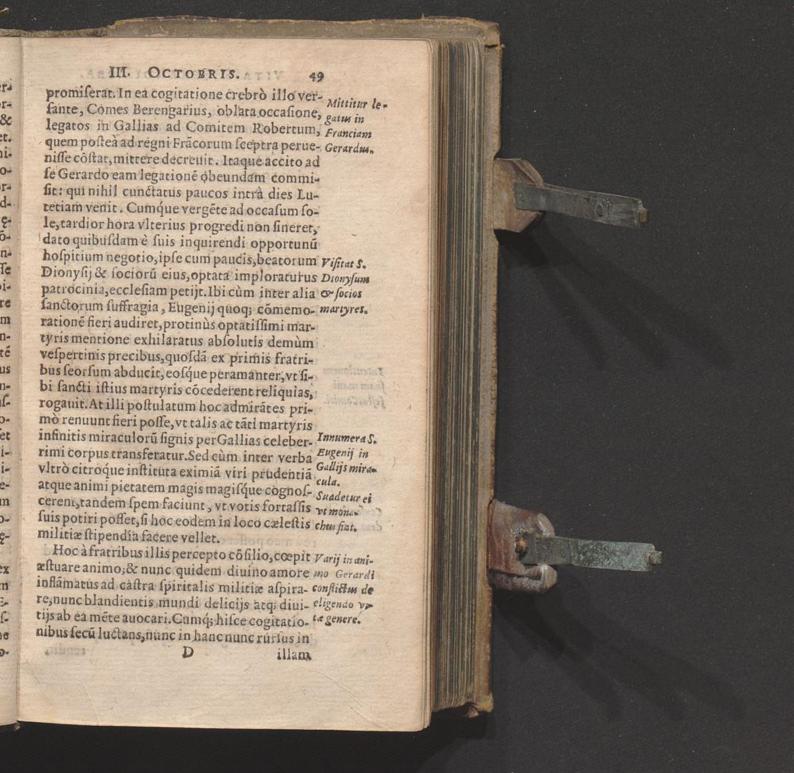
reperiet le-

membris.

dificauit. Eo verò oratorio constructo, & copiosis ex tifficis vica prediorum fuorum redditibus ditato, multum cogitare coepit qua ratione beati Eugenij E-Bor 15. No- pilcopi & Martyris facro corpore potiri poltet: quod Apostolorum princeps ei in visione

lo locum formamque oratorij, quod posta exe-

pro-

VITA S. GERARDI ABBA.

illa flecteretur sententiam, tadem sub ipsa no. Ete manante ab oculis lachrymarum imbre, in has aduerfum se prorupit voces: Quid, agimus, anima?quid tato amore vanitatem sectamur? Ecquid tadem mundi huius gloria, quid pompa, quid fastus emolumenti habent? An no friuola hæc, & caduca omnia, inftar fumi & vmbræ citò euanescunt? An non hæc eadé infinitis vndiq; periculis circuuenta, dominos suos immani seruitutis iugo premunt? Quid igitur salutarius, quid prudentius fieri potest, qua spretis labentibus & caducis caleftia atque aterna sectari?Hecaliaque flens lachrymansq; athleta Dei dum secum tractat, sol, rubescere celo terris lucem refundes, coepto eum cogit pergere itinere.Rebus autem ex sententia confectis no multò post ad Comité regressus est. Cui postquam cuncta ordine exposuit, totus celestis vitæ defiderio æstuans, cóscientiæ suç arcana pariter aperuit. Tű verò Comes subortis lachrymis,& crebro fingultu respondens: Itane, inquit, amicorum amicissime, amicum prorsus vnanimem deserturus es? Ecquid verò tibi in me displicuit?In te eheu, hactenus secure recumbebam; in mutua înter nos concordia atq; Consentit tà- animorum conspiratione acquiesceba. Ideoq; dem Comes. fane nisi diuinitus ifthuc fieri existimare, quis te à meo posset complexu diuellere? Ast nunc

Intentionem Juam mani festatComiti.

dubitem, fiat voluntas Dei. Talia effatus Comes fraternis oscula labris impressit; lachrymisque faciem irrigans: permisit abire gemetem. Itaque vir Dei inde recedés, rectà ad Tügrensem Episcopu Stephanu te-

cum tibi celitus hunc animum adspirari haud

tendit, vt eius munitus benedictione paratior Religis omad pugna procederet. Eius igitur Antistis ora-nibus Gertione armatus, cum spiritali gaudio ad beati ardes sie Dionysij monasterium concessit, & capite monachus barbaque rasis monasticum habitum induit; Parisijs. seseque totum in disciplinam cælestem tradidit:eique monasterio, quæ iuris ipsius essene in Lotaringia, donauit. Et primò quidem, nè ab inerti ocio periculu immineret, statim, literarum planè rudis, ad prima elementa instar quinquennis pueri ediscenda se contulit; ac ta Discit prima dem paucos intrè dies no ea solum, sed & totu literarum epsalterium memoriæ commendauit. Inde pari lementa proanimi virtute atque alacritate ad sacros codi- neste ataus ces gradum faciens, diuinis præclare est eru- vir Gerarditus dogmatibus:ac tandem, nono à conuersi- dus. one sua anno, post alios ordines iam ante sus- Initiatur saceptos sacerdotio initiatus.

.

1-

1-

2

C

ó

10 14

15

n

4

13

15

15

C

d

S

Interea vir sanctus cunctis virtutibus egregiè ornatus, opportunum petendi sentiens adesse tempus, & beati Eugenij Martyris sacras impetrandi reliquias, conuocatis in vnum fratribus, pia & luculenta oratione visionis suo seriem exposuit : neque difficile à Obtinet relifratribus suis, quod perebat, obtinuit. Eo igitur quias S. Eupotitus thesauro, incredibili delibut gaudio, genij, o vaad Broniensem Ecclesiam, assumptis secum niensem Ecquibusdam professionis suæ monachis, cum clesiam. eo properauit . Et quidem B. Martyr , vt B. Eugenius quondam in Gallia ,ita etiam Bronij miracu- Bronij miralorum illustribus signis coruscauit atque vir- culn cele. tutibus. Porrò vir Dei Gerardus de bono bris. ad meliora contendens, & Broniesem Ecclesia in cunctis prouehere volens, remoto ea ex Cle-

TICO-

Abdicato Prafetti of. in cellam.

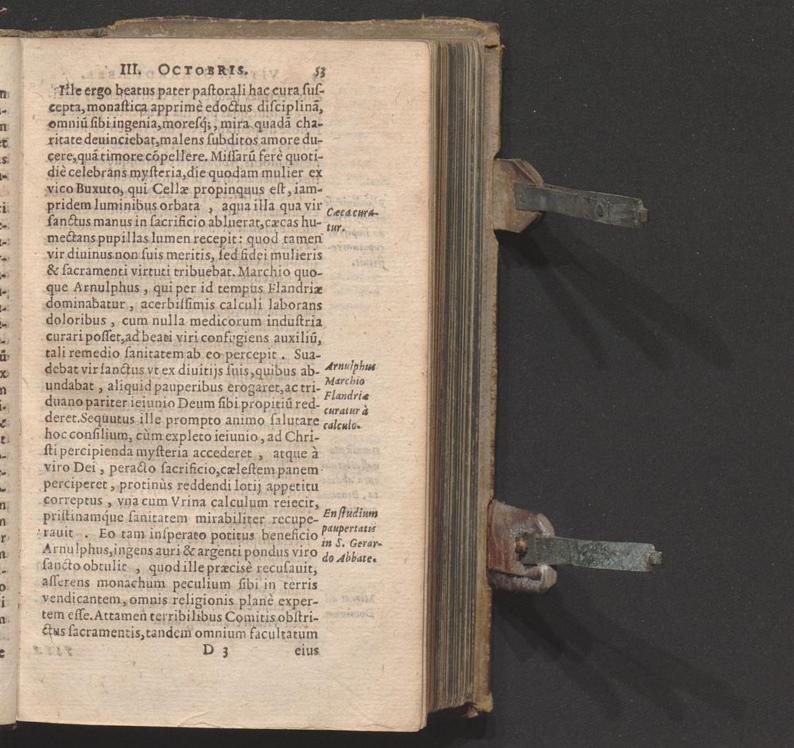
ricorum instituto , quod initio ipse eò in troduxerat, monasticum illi substituit. Cumque aliquandiu strenuissimi præfecti munus in eo monasterio esfet executus, nec ferre posset fico abdit se co cofluentis populi strepitu, electis Prioribus ipse in remotiorem cellulam diuinæ contemplationi perpetuò vacaturus, sese recepit.

quiarum.

Eatempestate Vrsidongi Cellenses Clerici (quo in loco S. Gisseni corpus quiescebat) regularis disciplinæ prors' ignari, partim rei familiaris inopia copulfi, partim auaritiæ morbo incitati, lacra beati confessoris offa suis hu-Ingens abu. meris per vicos & plateas catado quæstus causs. reli. fa folebat circumferre. Qua iniuria fanctus iustè offensus, Gisteberro Lotaringia Duci secudum quiete apparuit, monuité; vt eas cotumelias quotidianas amoueri, & Gerardu idoneu monasterij sui pastorem substitui curaret. Dux ea visione incitatus Tietdonem Cameracesem Episcopum & Raginerum Hainoensem Comitë accerfijt, eofq; ad inquirendu Gerardum & cura Ecclesia istius praficiendu mittit. Abeut illi & viru Dei in suo latitante ergastulo, prodire, & Vrsidongensis monasterij cură suscipere ex Ducis legatione rogat. Is primò modis omnibus reluctas, cu illud onus declinare non posset, admissa Abbatis dignitate, Vrsidungum cum eis profectus est: & quia iam anteà teter malæ famæ Clericorú istorum odor ad ipsum Monasticam perlatus erat protinus omnibus clericis ab illa ecclesia exclusis, in corú locum digna Deo introducit monachorum sodalitatem substituit : & beati Prsidongum. Gisteni reliquias, ex Melbodio, quo furtim perlatæ erant, Vrsidongum reduxit.

disciplinam

Ille

BIBLIOTHEK PADERBORN

eius decimas pauperibus distribuendas suscipere debuit, quas pro sua prudentia pie ac religiosè dispensauit. Nec hoc tamen contentus Comes, beati viri infigni probitate & religione permotus, Abbatiaru omniu, que eius ditione cotinebantur, ei procurationem commisit.

Blandiniense frituit.

Omniŭ mo. nasteriorum

repetit.

Migrat ad Dominum.

Hac ille sanctus pater auctoritate fret, mox monasterium creditas sibi oues inuisens, antè omnia Blandiab impifs oc. niense monasterium, omni no solum monasticupatumre- careligione nudatum, sed & à sceleratissimis quibusdă clericis, inani nobilitatis titulo inflatis, occupatum, breui in pristinum sanctitatis statum restituit:ac presenti mortis contempto periculo, quam nefandi illi Clerici strictis mucronibus ei machinabatur, omnibus pietatis & iustitiæ ornametis decorauit. Nec minori cum laude S. Bertini aliquadiu præfuit monasterio, alijsá; numero octodecim; quæ omnia peruigili cura administrauit. Tandé diuini spiritus reuelatione de obitus sui die edoctus, sciens imminere die illum, quo esset redditurus rationem villicationis suæ, in singulis cœnobijs sub cura eius degétibus, pastores singucura abdica. los suo loco idoneos præfecit, sicq; pauper ipita, Bronium ritu ditioribus monasterijs, quæ gubernarat, relictis, ad amicam Bronienfis monasterij paupertatem se recepit. Vbi cum omnia mira solertia disposuisset, & fratrum pectora geminæ charitatis limpidissimo fonte vbertim irrigalset,iam prouectiori ætate prægrauatus, exitu iuum Corporis & sanguinis Domini perceptione muniens, tandem è corpore ad immortalem vitam transmigrauit.

VITA